

**Juris Canonici Theoria Et Praxis, Ad Forum Tam
Sacramentale quàm contentiosum, tum Ecclesiasticum,
tum Seculare**

Cabassut, Jean

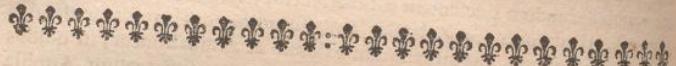
Lugduni, 1698

X. De cambiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62355](#)

& tempore diffita venditione offerre justum infimum pretium eadem ratione & jure quo quis alter posset. Prædictis adjunge duo provincialia Concilia, scilicet Mediolanense primum sub Sancto Carolo, & Burdigalense anni millesimi quingentesimi octogesimi tertii, disertè prohibentia ne cui præsentem pecuniam quærenti quidquam carius vendatur, ut statim à venditore per se, vel per interpositam personam vilius ematur. Hujuscemodi generis retrovenditiones reprobarunt unanimes triginta Doctores Parisienses, & reprobationi subscripterunt mense Februario anni 1666. quorum deinde censuram suo chirographo approbavit sequente Martio Cancellerius Parisiensis Universitatis.

CAPUT X.

De Cambiis.

I. **C**AMBRIUM est lucrosa pecunia cum altera pecunia permutatio. Distinguitur in fictum, quod vocant siccum; & in reale. Fictum, seu siccum, est verum mutuum, ementito cambii nomine, quo traditur pecunia sub adjectione lucri solvenda, nullo alio titulo, quam lapsus temporis, dilatâ in aliud, qui singitur, locum solutione. Et hoc illicitum est & usurarium, nisi forte justificetur per verum lucri cestantis, aut damni emergentis interesse. Reale vero cambium bifariam distinguunt in minutum, & locale. Minutum est permutatio præsentis pecuniam cum alia præsentia pecunia, sed inæqualium & disparium specierum, ut aureæ cum argentea, aut argenteæ cum ærea, aut pecuniarum diversæ signatarum, quod sapissimè contingit occasione migrationis in aliam provinciam, in qua quedam certo modo signatae rejiciuntur, aliæ vero aliter signatae recipiuntur; aut pro locorum in qua aliquis profectiōnem parat, diversitate, pluris, aut minoris valent. Locale cambium, seu ad literas, est permutatio pecunia præsentis cum alia pecunia alio loco per syngrapham solvenda.

II. Cambia realia, sive minutæ, sive localia, superaddito pro numerario seu campore moderato lucro, esse licita probat eorum necessitas, & publicum ex eis nascens commodum, & onera ac pericula quibus se campores adstringunt. Et in summa sunt eadem ratione licita, quæ certarum rerum justa commercia. Etsi enim primarius pecuniarum usus ad hanc institutus, ut sint rerum aliarum mensura & pretium; est tamen alter earundem legitimus usus, habita ratione materiæ ex qua constant, ut mercium quoque loco habeantur, ita ut pecunia ex una parte tribuenda locum

locum mercis teneat, altera verò in ejus compensationem solvenda, sit loco pretii: atque habita materiæ ratione possunt ex causa permutari, aut vendi, aut locari pecuniae.

III. Cambium locale, seu per syngrapham nonnunquam ita fit, ut solutioni præfigantur primæ, vel secundæ, vel tertiaræ alicujus loci nundinæ. Ad cuius intelligentiam scindendum est, nundinas ad quas cambium solvendum remittitur, celebrari quater solere quotannis inter mercatores quibusdam in locis, ita ut inter singulas nundinas spatum intercurrat trium mensum: quod intervallum mercatores requiri aiunt, ut commodè à loco in locum merces & pecuniae præparentur & comportentur, & literæ ad correspondentes ac socios transmittantur. Itaque cambium fieri ad primas seu proximas nundinas, nihil est aliud quam mutua inter camporum & campariorum conventio, ut fiat solutio intra trimestre; ad secundas nundinas, intra sex; ad tertias verò, intra novem menses.

IV. Summa iusti cambii lex est, ut servetur, quemadmodum & in aliis commerciis, æqualitas dati & accepit; quæ sicut in aliis mercimonii, variatur pro paucitate aut multitudine camporum & campariorum, pro difficultate majori aut minori transportandi alia in loca pecunias, pro expensarum modo, pro periculis itinerum majoribus, ut tempore pestis, aut hostilis incursionis, aut latronum infestationis; pro locorum in quæ sit transmissio longinquitate, pro pecuniarum in diversis locis majore, vel minore valore, aut etiam reprobatione & inutilitate. Augere verò, aut etiam admittere quidvis lucri ex dilatatione temporis ad solvendum præsumti, prohibetur non minus in cambio quam in mutuo, tanquam usurarium ac sceneratuum, ut declarat Pii V. Constitutio, & Casuistæ omnes docent.

V. Quod verò attinet ad cambii conditiones quas præscribit Pii Constitutio anni 1571. relata à Navarro cap. 17. num. 283. ex ad has reducuntur. Prima, ne campor paciscatur de lucro ratione dilatæ solutionis ultra terminum. Hinc tamen excipiendi sunt casus legitimi interesse, modò conventione præcesserit illud subeundi ac præstandi; quod etiam fieri licet in mutuo. Secunda enim quam Bulla præscribit conditio, ne de certo quodam interesse pactio fiat, sive ante, sive post cambium, quoniam ista non fundatur nisi in præsumptione fraudis, non obligat nisi in externo foro, non autem in foro conscientiæ, si fraus absit, sive quis paciscatur de certo, sive de incerto interesse, ut docent ibid. Navarra, aliquique communiter Doctores. Tertia conditio, ne aliter fiant realia cambia quam ad proximas nundinas, vel ubi nundinæ non sunt, ad proximum terminum in cambio designari consuetum ad talen locum; intelligenda est cum Navarra & reliquis, non quod veter cambium ad secundas, vel tertias nundinas, non enim vult Papa differri prorsus solutionis terminum, cum fiat in campariorum majus solamen; sed ne propter hanc dilatationem augeantur

O O O O 2   lucra

lucra nummulariorum. Navarra cap. 17. num. 283. Reginaldus lib. 25.
cap. 33. num. 467. Bonacina disp. 3. quæst. 5. num. 9. Toletus lib. 5. cap. 53.
num. 7. & cap. 55. num. 2. Tota itaque Bullæ hujus prohibito in hoc ver-
satur, ne contemplatione dilata solutionis querantur per cambium lucra
usuraria, & statuit conditiones quæ in externo foro locum dent præsump-
tioni usurarum.

V I. Lucri verò justam quantitatem, si non sit lege præscripta, refe-
rendam esse perspectis locorum distantia, laborum, periculorum, & usus
& qualitatis monetarum commutandarum, aliisque circumstantiis, ad pro-
borum, & in his negotiationibus peritorum virorum arbitrium, præfati do-
cent Authores.

V II. Disceptatur inter Doctores, utrum cambium cum recambio,
quod vocant Itali *con la ricorsa*, sit licitum? Id sit quum Titius accipit Me-
diolani à campso, nummos centum solvendos Placentiæ, ubi Titius nec
pecuniam habet, nec respondentem. Ideoque Titius campso rem rogat nisi
concedi ipsius camporis procuratorem, seu respondentem qui Placentiæ
residet, ut nomine ipsius Titii satisfaciat, & solvat campori. Campor
itaque literas Placentiam ad suum correspondentem dirigat. His acceptis
correspondens nomine Titii eandem summam recambit Mediolanum ad
campso, ut centum nummos exigat à Titio. Quidam Doctores dicunt
id est speculativè licitum, sed tantis obvolutum fictionibus quæ malam
fidem arguant, & tantis mali apparentiis induitum, ut proxim dicunt esse
dissuadendam. Alii verò proslus & speculativè & practicè dicunt illicitum;
rationes verò quibus licitum ab aliis asseritur, tam exilis est subtletatis,
ut pondere & soliditate destituantur. Ideoque meliori judicio reducunt ad
cambium siccum, hoc est ad mutuum usurarium, sed palliatum titulo
ementito cambii localis: cùm tamen & datio, & solutio pecunia nec Pla-
centiæ, nec alibi nisi Mediolani facienda sit; Titius verò nec voluntatem,
nec necessitatem habeat Placentiam, ubi neque pecuniam, neque illa ne-
gotia habet, commigrandi. Et his accedit, quod Placentinus ille campo-
ris Mediolani versantis procurator & correspondens, unam & eandem in
jure personam cum suo focio Mediolanensi campso constituit, atque ita
nullus est recambio locus, sed tantum mutuo-usurario, quod falso nomine
obvelatur cambii realis & localis. His demum adjunge, quod campsarius
involuntariè solvit, illoque falso circuitu uti cogitur facienda in Placen-
tina urbe solutionis; cùm tamen reverè Mediolani futurum sit ut solvat.
Et quisquis sit prætextatus ille consensus, non magis usuram purgat quam
consensus solvendi usuram ejus debitoris qui non potuit aliter mutuum ab
usurario accipere.

VIII. Cambium reale multis modis licitum est, modò in pretio non
excedatur, sive campso campso numeret pecuniam ab ipso alibi solven-
dam, sive ex adverso campsarius numeret campso pecuniam alibi ab illius
respon-